

NĂM DÀN TRUYỆN CỌP

Theo đúng chu kỳ tuần hoàn của tạo hóa, vua Trâu tuy bản tính chậm chạp, lúc nào trông cũng đủng đỉnh, thảng như thoi đưa, tới lúc ngài “Nghé Thần Hồ. Nhân dịp lòng người hớn hỡ một bài phiếm luận về với Thiết Phiến công đồng thời tán hươu tán

Trước khi hân hạnh nơi có “cửa hang đỏ đúng Tôn Ngô mới, kính hội

một mỗi như “trâu cây quá buổi”, nhưng ngày thời gian ngự trị dưới dương trần cũng đã tận, Ngọ” phải nhường ngai vàng hạ giới cho đầu xuân cây cỏ tốt tươi, vạn vật phơi phới, chờ đón vận hội mới của đất trời, cũng nên có “mao tôn cương” để tiễn đưa Ngưu Ma Vương chúa, và chào đón Cọp hoàng đế cho phải phép, vượn về loài người dưới dương trần.

mời quý vị đi sâu vào chốn rừng sâu núi thẳm hoét tùm hum nóc” để yết kiến vua cọp, theo binh pháp “tiền lễ hậu binh”, nhân dịp năm chúc quý vị độc giả thân mến một mùa Xuân vận hanh thông, gia đạo an hòa và lúc nào cũng mạnh như... cọp. Đối với phái yếu nam giới, mong các bạn sớm tìm được những loại thần dược như cao hổ cốt, đuôi cọp, v.v. để mạnh hơn một chút hầu chiến đấu ngang ngửa với đối thủ trong tình trường. Riêng về phái mạnh quân bạn yếm mang, lúc nào cũng uyển chuyển, mềm mại, lả lướt

“lượn tâm thân như sóng cuộn nhịp nhàng” (thơ Thế Lữ) và yêu điệu hấp dẫn trong thế “cọp vờn môi”, tác giả cung kính chúc quý vị luôn luôn vui vẻ trẻ đẹp, tươi tắn mỹ miều xinh xắn như những đóa hoa rừng để tiếp tục làm điền đảo anh hùng bàn dân thiên hạ, nhất là những con “cọp non háu đói” chưa biết người biết của.

Ngoài ra, cũng đề “xa lộ an toàn” trong lúc người khôn của khó, tưởng cũng cần nói trước, nói ngay và nói thẳng rằng mục tiêu duy nhất của bài phiếm luận này chỉ để mua vui trong dịp đầu xuân trà dư tửu hậu. Vào thời buổi nhiễu nhương mạt pháp lúc nào cũng có nhiều loại mũ sẵn sàng để bị người khác chụp trên đầu, dù cọp hay voi cũng cần phải giữ mồm giữ miệng kéo “bút sa cọp chết”. Vì vậy, nếu chẳng may trong lúc quá phê, rượu vào lời ra hơi nhiều, có dòng tâm sự lòng thông nào không hợp với những cặp thiên lý nhãn và thuận phong nhĩ chuyên “suy bụng ta ra bụng người”, đó là sơ sót ngoài ý muốn và lỗi lầm của... ân công, mong quý độc giả thân mến vốn có lòng thương người, từ bi hi xả vui lòng bỏ quá cho!

Sau phần thủ tục “đầu tiên” cho đủ lễ nghi quân cách và cũng để tỏ thiện chí “thêm bạn bớt thù”, giờ đây là lúc vào chuyện. Vào dịp đầu năm để khởi mang tiếng “ăn tục nói phét”, không gì bằng “nói có sách, mách có chứng”, vậy mời quý vị thưởng thức chuyện cạp được ghi trong sách vở khoa học.

CẠP TRONG SÁCH VỞ KHOA HỌC

Chúng ta thường nghe nói “Đông là Đông, Tây là Tây, Đông và Tây không bao giờ gặp nhau”, nhưng nếu kể về địa vị đáng nể của cạp trong thế giới loài vật, Đông và Tây đã gặp nhau, vì đều đồng ý cạp là sếp. Người Việt gọi cạp là chúa sơn lâm, còn sách vở khoa học Tây Phương cũng phong cạp là vua của loài động vật bốn chân (quadrupeds), tương tự như các em Pleiku má đỏ môi hồng ỡm ờ thủ thi liên ông là “dzua” của loài ba cẳng, trong khi nam phái công nhận quý nương là nữ hoàng của nhóm hai chân!

Vì được suy tôn là chúa sơn lâm nên người Việt chúng ta kính sợ gọi cạp bằng “ông”. Về mười hai con giáp gọi các “giáp trưởng” là con, nhưng lại cung kính suy tôn cạp là “ông” như sau:

*“Tuổi Dần ông Cạp gớm ghê
Bắt người móc họng tha về non cao”*

Người miền Nam cung kính gọi cạp bằng các tên ông cạp hay ông kẹ, trong khi người Bắc gọi là ông hổ, ông kễnh, ông hùm hay ông ba mươi. Độc giả không nên lầm lẫn với “thằng ba mươi” là những tên chồn cáo hôi tanh chuyên chui rúc rất sâu trong quần... chúng miền Nam rồi nổi lên tác oai tác quái vào ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Trong sách vở khoa học, cạp có tên chính thức là Tigris, tiếng Ảng Lê là Tiger, tiếng Pháp là Tigre. Tigris theo nguyên nghĩa tiếng Hy Lạp là mũi tên, nên cũng được người vùng vịnh Ba Tư dưới thời Alexander Đại Đế (Alexander The Great) dùng để đặt tên cho một con sông lớn nước chảy xiết và nguy hiểm nhất trong vùng thuộc địa phận nước Iraq, đó là sông Tigris còn mang tên cho tới bây giờ. Nguyên vùng vịnh Ba Tư thuộc hai nước Iran và Iraq ngày nay là lưu vực của hai con sông lớn Tigris và Euphrate nên hồi xưa được gọi là vùng Lưỡng Hà (Mesopotamia). Dưới thời Alexander Đại Đế, vùng này rất phong phú, cường thịnh và có nền văn minh cao nên thường đưa quân đi xâm chiếm các quốc gia lân cận trong vùng. Khi viễn chinh sang đánh Ấn Độ, đoàn quân của Alexander Đại Đế, ngoài việc bị bất ngờ vì món cà ri nị vừa cay vừa nồng, còn thường bị những con vật lạ, chưa từng thấy trong vùng Lưỡng Hà, trông giống như con mèo lớn nhưng rất mau lẹ, dữ tợn tấn công gây nhiều thiệt hại. Vì loài vật kỳ lạ này chạy mau như tên bắn và cũng âm âm dữ dội, nguy hiểm như dòng nước chảy mạnh của sông Tiris nên người Lưỡng Hà đặt tên loài vật mới thấy này là Tigris.

Kể về chủng loại, cạp, sư tử và báo đều là những con mèo lớn nên được xếp vào họ Panthera vì âm quản chúng được cấu tạo đặc biệt giống như của... phái nữ, khi giận dữ có thể gầm rống rất lớn tiếng. Do đó, tên khoa học của loài cạp đúng ra là Panthera Tigris để phân biệt với các động vật cũng thuộc họ Mèo Panthera khác như báo (leopard), beo gấm (jaguar), v.v. Loài cạp lại chia thành nhiều giống với hình dáng và đặc tính hơi khác nhau tùy theo thủy thổ nơi địa phương cư trú, tương tự như loài người “homo sapien” hay “homo faber” có nhiều giống xanh, đỏ, trắng, tím, vàng v.v.

Để tiện phân biệt, giống cạp thuộc vùng Ấn Độ có tên là Panthera Tigris Tigris. Đây tuy là giống cạp chính nhưng lại không phải là loại to lớn nhất. Giống cạp Siberian giữ ngôi vị quán quân to con này. Cũng cần nói thêm, về kích thước của cạp, trước đây người ta thường đo từ đầu tới đuôi theo sát đường cong của thân hình nên dài hơn thực sự. Sau này mọi người đồng ý về lối đo chính xác hơn bằng cách đặt cạp nằm sấp dưới đất, khoảng cách từ mũi tới đuôi được coi là chiều dài. Cho tới nay, con cạp đực giống Ấn Độ dài nhất đo được 11 feet 5.5 inches, nặng nhất là 570 lbs. Cạp cái ngắn hơn chừng 1 foot, nặng nhất là 360 lbs. Bình thường, cạp Ấn Độ có chiều dài trung bình chừng 10 feet và nặng chừng 450 lbs, con cái ngắn hơn khoảng 1 foot và nhẹ hơn chừng 100 lbs. Cạp Ấn Độ sinh sống trong một vùng rất rộng lớn, từ chân núi Hy Mã Lạp Sơn cho tới châu thổ sông Hằng Hà (Gange). Cạp thích hợp dễ dàng với môi trường sinh sống nên có mặt hầu hết mọi nơi. Loại cạp ở vùng rừng núi có màu lông và vết vằn nhạt hơn để dễ lẫn vào cây rừng cũng như vách đá. Loại cạp ở vùng châu thổ có thể bơi qua sông lạch dễ dàng.

Giống cạp tại bán đảo Đông Dương gồm ba nước Việt, Miên, Lào có tên khoa học là Panthera Tigris Corbetti. Tuy gọi là cạp Đông Dương nhưng giống này sinh sống từ vùng Nam Ấn Độ qua bán đảo Đông Dương, xuống tới Mã Lai và lên tận cả miền Nam Trung Hoa. Cạp Đông Dương vì ở miền nhiệt đới là xứ nóng nên có diện tích da lớn hơn so với sức nặng để dễ dàng giảm thân nhiệt dưới dạng toát mồ hôi, do đó hơi nhỏ con, dài trung bình 8 feet 3 inches.

Tại Nam Dương có giống cạp Sumatra nhỏ con hơn cạp Đông Dương nhưng màu đậm hơn, tên khoa học là Panthera Tigris Sumatrae. Cũng tương tự như bên Ấn Độ, cạp Sumatra sinh sống trong nhiều vùng có địa thế khác nhau, từ nơi đồng lầy, rừng rậm cho tới khu bờ biển. Cạp Java, Panthera Tigris Sondaica, còn nhỏ hơn với màu lông trông rất đậm vì các vằn đen gần nhau hơn. Giống cạp Panthera Tigris Balica nhỏ nhất sinh sống tại vùng Bali, ngày nay hầu như đã gần tuyệt chủng vì bị săn bắt và mất môi trường sinh sống.

Tại vùng Bắc Trung Hoa có giống cạp Panthera Tigris Amoyensia. Giống này sinh sống từ miền rừng núi phía Bắc thuộc tỉnh Shansi cho tới đồng bằng phương Nam thuộc tỉnh Phúc Kiến xuống tận bờ sông Dương Tử là biên giới của giống cạp Đông Dương. Cạp Trung Hoa vì sống ở xứ lạnh nên lông dày và đuôi rậm hơn, do đó trông rất to con nhưng thật ra chỉ tương đương với cạp Ấn Độ.

Giống cạp Tây Bá Lợi Á, *Panthera Tigris Altaica*, vì sống nơi cực lạnh quanh năm băng tuyết nên lông không những dày hơn, mà còn có một lớp mỡ để chống lạnh tương tự như loài gấu Bắc Cực, nên rất to con, dài trung bình 11 feet và nặng chừng 650 lbs. Cạp Siberia, đôi khi còn gọi là cạp Amur hay cạp Manchurian (Mãn Châu) trước đây sinh sống tại Nga, Đại Hàn và Mãn Châu nhưng ngày nay còn lại rất ít, chỉ quanh quần tại lưu vực sông Arun. Tại vùng biển Caspian phía tây Thổ Nhĩ Kỳ và bắc Iran có giống cạp Caspian (*Panthera Tigris Virgata*, nay đã coi như tuyệt chủng. Giống cạp này cũng rất lớn con. chỉ thua cạp Siberia chút ít.

Để mua vui, tưởng cũng nên nói thêm, Việt Nam ta có giống cạp... hai chân tuy nhỏ con nhưng nghe đồn dữ dằn nhất. Loài cạp này lúc thường trông rất xinh đẹp và dễ thương, nhưng khi nổi cơn tam bành thịnh nộ có thể dễ dàng xé xác những con hồ ly tinh và ăn thịt người không nhả xương!

CẠP TRÊN ĐÀ SUY GIẢM

Đặc biệt, cạp là loài vật khởi thủy chỉ có tại Á Châu. Thuở trước lúc nhân loại còn sống gần với thiên nhiên, có rất nhiều dã thú cũng như cạp sống trong những khu rừng bạt ngàn hoang dã không có bóng người. Nhưng dần dần dân số trên thế giới gia tăng, cần thêm đất đai để cư ngụ, và đời sống cũng trở nên văn minh phức tạp hơn, nên môi trường sinh sống của cạp bị loài người xâm lấn; cạp lại bị tàn sát săn bắn coi như một môn thể thao hay bị lùng bắt để lấy da hay làm thuốc nên số lượng ngày càng giảm, nhiều giống đã bị tuyệt chủng.

Trước đây tại Ấn Độ, cạp nhiều đến độ có người cho rằng không biết người hay cạp thật sự làm chủ xứ này. Số lượng cạp có nhiều nhất vào khoảng đầu thế kỷ 19. Sang đầu thế kỷ 20, ước lượng có chừng 40,000 cạp tại Ấn Độ và khoảng 100,000 tại các quốc gia Á Châu khác. Hiện nay sống ngoài thiên nhiên hoang dã, chỉ còn chừng 30 đến 80 cạp Nam Trung Hoa, 150 đến 200 cạp Tây Bá Lợi Á, 600 đến 650 cạp Sumatra. Mặc dù có những khu rừng rất thích hợp, nhưng giống cạp Đông Dương tại Mã Lai đang suy giảm rất nhanh, từ khoảng 3,000 con vào năm 1954 xuống còn chừng 600-700 vào năm 1978 và số lượng này vẫn còn giảm sút. Tại Thái Lan hiện có chừng 500 con cạp và cũng trên đà đi xuống. Số lượng cạp tại Đông Dương cũng chỉ còn khoảng 500 con. Các nhà động vật học ước lượng chỉ còn chừng 5,000 con cạp sống trong rừng rậm rải rác khắp thế giới.

Một trong những lý do chính khiến cạp gần như bị tuyệt chủng vì ngay từ ngàn xưa, loài người đã là kẻ thù nguy hiểm nhất của cạp. Người ta giết cạp bằng đủ phương cách và khí giới, tùy theo địa phương và thế đất. Dân Ấn Độ dùng voi để săn cạp nơi rừng rậm. Nơi địa thế trống trải. Lưới được dùng để lừa cạp sa vào. Cách bắt cạp giản tiện và hữu hiệu nhất là dùng hố bẫy. Thợ săn đào một hố sâu trên phủ một lớp cỏ tại nơi cạp thường qua lại rồi để mỗi bẫy một con heo hay nai dưới hố. Cạp tham mồi sẽ bị sa xuống hố. Các loại vũ khí như cung tên, giáo mác và nhất là súng ống cũng rất hiệu quả để săn cạp. Đa số dân Á Châu chỉ săn cạp do tự vệ vì cạp hay bắt gia súc hay bắt người, nhưng người

Tây Phương và các bậc vua chúa lại sẵn giết cạp như một môn thể thao để chứng tỏ sức mạnh vạm vỡ của mình, nhất là vào khoảng thế kỷ 18, 19 khi người Anh tới chiếm Ấn Độ.

Dưới thời nữ hoàng Victoria, một người Anh tên George Yule thuộc đội quân Bengal, Ấn Độ đã giết đến 400 con cạp trong vòng 25 năm, sau đó ông không đếm thêm nữa. Đại tá Rice người Anh cũng giết gần 100 con cạp chỉ trong vòng 4 năm từ 1850 đến 1854. Một người Anh khác tên Montague Gerard tính cho tới năm 1903 đã giết 227 con cạp tại vùng Trung Ấn Độ. Tuy nhiên, số cạp bị người Anh giết chưa thấm vào đâu so với các vua chúa Ấn Độ. Kỷ lục có lẽ thuộc về tiểu vương xứ Surguja đã giết 1,150 con cạp. Tiểu vương xứ Scindia giết 700 trong khi những khách mời của ông ta giết thêm chừng 200 con cạp nữa. Kể từ năm 1933, thủ tướng xứ Nepal đã giết 295 con cạp trong vòng 7 năm. Các tiểu vương xứ Udaipur, Kotah và Jaipur cũng tàn sát rất nhiều cạp. Người Pháp khi chiếm Đông Dương cũng giết vô số cạp tại các quốc gia Việt, Miên và Lào. Trong thành tích giết cạp, kích thước của con cạp bị giết cũng quan trọng như số lượng bị hạ. Giết cạp cỡ 10 feet được coi như đạt thành tích cao; nếu cạp dài trên 11 feet được coi là kỷ lục. Đa số những bậc vua chúa hay dân giàu sang sẵn cạp vì muốn chứng tỏ uy quyền và mạnh mẽ hơn cả chúa sơn lâm! Về môi trường sinh sống, tại Trung Hoa, có những khu rừng rậm bị tàn phá hoàn toàn chỉ vì dân chúng tới kiếm củi nấu ăn! Rừng rậm tại Nam Dương, Mã Lai, Trung Hoa và Ấn Độ cũng bị phá hủy để làm làng mạc cư ngụ, trồng cây hay khai thác hầm mỏ. Rừng tại các quốc gia Đông Dương cũng bị chiến tranh tàn phá. Đặc biệt tại Việt Nam, hàng triệu mẫu rừng bị bom đạn và hóa chất khai quang khiến muông thú không thể sinh sống được, đó là chưa kể việc Việt Cộng hiện vẫn tiếp tục tàn phá rừng vô tội vạ để lấy gỗ quý bán cho ngoại nhân. Tuy lần lữa, chồi non và cây cối có thể sẽ mọc lại tại những khu rừng hoang bị phá hủy này, tạo nên môi trường thích hợp cho thú rừng sinh sản, nhưng tốc độ tàn phá còn nhanh hơn nhiều so với mức phục hồi. Việt Nam đã không quan tâm tới chương trình bảo vệ muông thú và rừng cây, lại còn phá hủy thêm môi sinh bằng những kế hoạch vô trách nhiệm như để người Tàu lập khu hầm mỏ khai thác bauxit tại Tây Nguyên. Hơn nữa rừng núi tại Việt Nam còn sót lại nhiều bom đạn, mìn bẫy chưa nổ sẽ giết hại thêm nhiều sinh vật. Không còn nơi sinh sống, bị tàn sát và không được bảo tồn đúng mức là những nguyên nhân chính khiến hầu hết thú rừng tại Việt Nam gần tuyệt chủng.

NHỮNG ĐẶC ĐIỂM CỦA CẠP

Cạp trông tuy mạnh bạo, dữ tợn nhưng kể về vóc dáng cũng như bộ điệu khi di chuyển lại rất nhẹ nhàng, uyển chuyển, có rất nhiều điểm tương đồng với phái... nữ. Có lẽ vì vậy mà trong Kinh Dịch, Cạp được dùng để làm biểu tượng cho Âm nghi, trái với Rồng là biểu tượng cho Dương nghi. Thật ra, nếu nói Cạp giống phụ nữ, nhiều người không tin, nhưng các sách vở khoa học đã chứng tỏ điều này là... đúng!

Trước hết, thân hình Cạp rất cân đối, mềm mại, uyển chuyển và hấp dẫn không khác người đàn bà đẹp. Đến tướng đi “lượn tằm thân như sóng cuộn nhịp nhàng” lại càng

giống yểu điệu thực nữ. Các bà các cô thường có nhiều “thế” đi rất đặc biệt như “vạn mình xà”, “xàng xê”, “chữ bát”, “vòng kiềng”, v.v. để hấp dẫn phái nam. Cọp cũng có những dáng đi nhẹ nhàng tương tự. Khi cọp bước thong thả, hai chân cùng một bên di chuyển một lúc, giống như loài lạc đà hay gấu, do đó dấu chân hợp thành hàng dọc, dấu chân sau đè lên dấu chân trước hay cao hơn dấu chân trước chừng vài ba inches nếu bước mau. Đặc tính chung này của những động vật thuộc chủng loại mèo khiến thân hình cọp vô cùng uyển chuyển khi bước chậm, rất giống dáng đi của những cô gái Huế e ấp trong chiếc nón bài thơ trên cầu Trường Tiền ở Huế trong một chiều sông Hương lộng gió. Khi cần bước mau hơn, cọp bước từng chân một như những loài vật bốn chân khác. Khi Cọp chạy nhanh, lúc nào cũng chỉ có một chân chạm đất. Lúc cần phóng mình để săn đuổi con mồi, hai chân sau của Cọp nhảy phóng mạnh, xa đến 30 feet trước khi hai chân trước chạm đất, hai chân sau sẽ đặt xuống trên hai chân trước chừng vài ba inches để lấy thế tiếp tục nhảy thật xa.

Cũng giống như những động vật khác thuộc họ mèo, đuôi và râu Cọp là dấu hiệu để chỉ tình trạng và thái độ của Cọp. Khi phóng mình về mồi, đuôi cọp cong lại như một cánh cung với chót đuôi chỉ xuống đất. Khi ngủ hay nằm nghỉ ngơi, đuôi cọp nhẹ nhàng ve vẩy qua lại. Khi bị chọc tức, đuôi cọp vẩy mạnh từ bên này qua bên kia và vẩy nhanh hơn khi càng tức giận. Các cử động của đuôi cọp thường tương xứng với những rung động của bộ râu. Thông thường, râu Cọp xuôi xuống, nhưng khi tức giận hoặc lúc săn mồi, râu Cọp dựng đứng như chổi xể. Râu Cọp rất nhạy cảm, chỉ cần sợi râu chạm nhẹ vào một vật gì dù trong đêm tối, cọp cũng có thể nhận ra vật đó, vì gốc những sợi râu này được gắn liền với nhiều giây thần kinh xúc giác. Vì vậy, từ ngữ “vuốt râu cọp” được dùng để chỉ một hành động rất nguy hiểm.

Lưỡi Cọp rất nhám, có thể bóc thịt ra khỏi xương con mồi và cũng được dùng để liếm sạch lông hay vết thương. Cọp có bốn răng nanh rất nhọn và sắc, dài chừng 3 inches dùng để cắn xé con mồi. Mười bốn răng hàm của Cọp rất cứng có thể nghiền nát cả xương, dùng để nhai mồi thành những miếng nhỏ để cho dễ nuốt. Cọp còn có mười hai răng nanh nhỏ dùng khi gặm mồi.

Đặc điểm nổi bật nhất của cọp là đôi mắt. Những người đi rừng ban đêm nói rằng mắt cọp sáng rực như hai bóng đèn trong đêm tối giống như cặp mắt thần. Mắt cọp rất tinh và nhìn được xa, nhưng chỉ nhìn thấy những vật di động, dù rất ít. Mắt cọp cũng như những động vật khác thuộc họ mèo đều nhìn được qua bóng tối, một điều không thể thiếu khi săn đêm. Sở dĩ mắt cọp dường như tự phát ra ánh sáng vì có một màng phản chiếu như tấm gương rất nhạy nằm phía sau võng mô. Do đó, một tia sáng dù rất mờ nhạt cũng được phản chiếu lại từ thủy tinh thể xuyên qua đồng tử. Tia sáng phản chiếu này được gia tăng rất mạnh giống như máy nhìn ban đêm khuếch đại ánh sao trời (starlight scope) khiến nhiều người, nhất là người Á Châu tin rằng mắt cọp có thể tự phát ra ánh sáng như đèn xe hơi để nhìn qua màn đêm. Dưới ánh sáng ban ngày, mắt cọp có màu vàng mà giới kim hoàn thường gọi là màu “mắt cọp” (tiger’s eye). Ban đêm dưới ánh trăng, mắt cọp trở thành xanh nhạt, nhưng nếu gặp ánh đèn hay đuốc, mắt cọp trở thành màu đỏ. Có lẽ vì

đôi mắt dữ dội của thần hổ mà tại Hoa Kỳ có bản nhạc rất nổi tiếng “Eye of the Tiger” được dùng làm nhạc đệm trong cuốn phim nổi tiếng “Rocky III” do Sylvester Stallone thủ vai chính, nội dung kể chuyện một chàng võ sĩ vô địch. Bài hát có những câu như sau:

*“It’s the eye of the tiger, it’s the cream of the fight
Risin’ up to the challenge of our rival
And the last known survivor stalks his prey in the night
And he’s watchin’ us all in the eye of the tiger”*

Những người thợ săn thường nói tai cọp rất thính, có thể nghe được cả tiếng thở của thợ săn ẩn núp trong những chồi nụ trang kỹ càng trên cây cao. Tai cọp cần phải thính để có thể tìm mồi trong đám cỏ hay bụi tre dày hoặc trong đêm tối không trăng sao. Phía sau tai cọp còn có những đốm trắng khiến cọp con dễ nhận để đi theo khi phải di chuyển qua những khu rậm rạp.

Có lẽ giác quan kém phát triển nhất của cọp là khứu giác (mũi). Tuy nói kém nhưng đó là so sánh với những giác quan vô cùng bén nhạy khác. Thật ra cọp đánh hơi cũng rất nhạy, có thể phân biệt được mùi của những con cọp khác hay mùi của cọp cái khi tới mùa động tình.

Về lãnh thổ, mỗi con cọp đực thường hùng cứ một vùng riêng biệt rộng chừng vài trăm cây số vuông để dễ dàng kiếm mồi và làm chủ những con cọp cái trong vùng. Cọp thường đánh dấu vùng lãnh thổ của mình bằng cách tiểu tiện vào những bụi cây cách nhau chừng mười cây số như những hàng rào vô hình để những con cọp khác biết mà tránh không vi phạm. Nước tiểu của cọp cái có mùi nồng hơn và còn dậy mùi hàng tuần lễ nếu trời không mưa. Ngoài ra phân và các vết cào trên thân cây của cọp cũng là ký hiệu đánh dấu vùng ngự trị. Tiếng gầm của cọp đôi khi cũng là dấu hiệu của uy quyền sở hữu. Trong đêm sâu lặng lẽ, tiếng cọp gầm aa-oum vang xa hàng cây số!

Cọp cái khi động đực hay gầm rống nhưng xen lẫn với những tiếng rên rỉ để báo hiệu cho những con cọp đực trong vùng. Tiếng gọi ái tình của cọp cái luôn luôn được cọp đực trong vùng đáp ứng mau lẹ, nhưng trong khi chờ đợi, cọp cái trở nên rất hung dữ và cáu kỉnh. Thường con cọp đực tìm đến là chủ nhân của vùng lãnh thổ, tuy nhiên đôi khi cũng có những con cọp lạ xen vào. Trong trường hợp này, hai con cọp đực sẽ cấu xé nhau chí mạng trong khi cọp cái thản nhiên nằm liềm lông quan sát. Tuy đánh nhau thật lực nhưng cọp đực ít khi giết chết đối thủ, vì con nào yếu thế sẽ có nhiều cơ hội chạy trốn.

Trước khi giao hợp, cọp đực đến đứng gần cọp cái. Con cái làm dáng, ép sát thân mình vào con đực và bắt đầu “hôn” bằng cách dí mũi vào mõm và cắn nhẹ vào cổ con đực như một người vợ đáng yêu. Tuy sự chinh phục kéo dài rất vất vả và đôi khi nguy hiểm, nhưng việc giao hợp lại rất lẹ làng, chóng vánh, chỉ kéo dài chừng vài chục giây đồng hồ. Sau đó cọp cái lỏng lẻo dữ dội làm con đực phải tránh xa để khỏi bị thương. Có lúc cả

đôi cạp đứng trên hai chân sau, đối diện nhau vừa gặm thét vừa vĩa nhau có thể làm cả hai cùng bị thương khá nặng. Sau khi thi thố sức mạnh và quyền lực vô song của phái nữ, cạp cái nằm ngửa trên mặt đất, bốn vó chống lên trời để nghỉ mệt. Tuy cuộc giao hợp ngắn ngủi, nhưng bù lại cạp đực có thể giao hợp liên tiếp, mỗi lần chỉ cách nhau vài phút và kéo dài như vậy trong nhiều ngày. Trung bình, đôi cạp có thể giao hợp hàng trăm lần trong vòng ba, bốn ngày! Thật đúng là mạnh như cạp!

Cạp cái mang thai chỉ trong vòng mười lăm tuần lễ đã sinh con, do đó, cạp con rất nhỏ, chỉ nặng chừng một kí lô. Mỗi lứa, cạp chỉ đẻ vài ba con. Trong một vài trường hợp hiếm hoi, cạp có thể chung sống với loài sư tử Á Châu (Asian lion), tên khoa học là Panthera Leo Persica, có cùng “giống” (genus) với cạp. Cạp cái giao hợp với sư tử đực sẽ sinh ra con loài “Ligers” là tiếng tắt của “Lion” và “Tiger”. Cạp đực giao hợp với sư tử cái đẻ ra giống “Tigrans” là tiếng tắt của “Tiger” và “Lion”. Những con vật lai giống này không có khả năng sinh sản. Một vài tài liệu ghi lại có người còn trông thấy cả cạp lai báo.

Để sinh sống, cạp thường săn bắt những thú rừng lớn làm mồi. Hươu, nai, trâu rừng, bò rừng là những mồi ngon của cạp. Khi săn mồi, cạp thường phục kích, ẩn núp kín đáo trong những bụi cây hay đám cỏ tranh rồi bất thần tấn công từ phía sau. Đối với con mồi nhỏ, cạp cắn vào sau gáy để cắt đứt tủy sống khiến con mồi bị tê liệt. Nếu gặp mồi lớn và khỏe như trâu, bò rừng, cạp bấu chặt vào cổ và cắn đứt cuống họng để con mồi bị nghẹt thở chết. Đôi khi vì thiếu mồi, cạp bắt cả những con heo rừng nặng tới 500 lbs hay những con nhím toàn lông nhọn để ăn. Heo rừng da dày, nanh nhọn và dài như cặp sừng, rất nguy hiểm có thể húc cạp lưng bụng lòi ruột dễ dàng. Còn nhím vừa nhỏ lại có lông cứng có thể bắn ra như mũi tên gây thương tích nặng cho cạp. Có lần người ta tìm thấy một con cạp bị thương nặng, mất mù vì bị lông nhím bắn trúng, toàn thân còn có chừng 50 mũi lông nhím cắm tua tủa.

Cạp đôi khi ăn cả thịt người. Ấn Độ là nơi có nhiều người bị cạp ăn thịt nhất. Đa số những con cạp ăn thịt người sau khi bị bắn chết đều thấy đã già yếu hay bị thương không còn đủ sức mạnh săn bắt thú rừng. Những con cạp yếu sức này thường quanh quẩn một chỗ, tiếp tục bắt người để ăn vì người là con mồi dễ săn nhất. Do đó, người ta nói rằng cạp ăn thịt người nhiều sẽ thành tinh, hay cạp ba chân dữ dằn chỉ ghiền ăn thịt người. Thật ra, cạp bắt người chỉ là bắt đắc dĩ vì không còn khả năng để săn dã thú khác; còn cạp ba chân là cạp đã bị thương.

Cạp tuy cùng được sắp hạng vào họ Mèo Panthera nhưng lại không biết trèo cây như mèo và báo. Đôi khi người đi rừng thấy cạp đứng trên hai chân sau, còn hai chân trước cào vào gốc cây, dường như muốn trèo. Thật ra, không phải cạp tập trèo mà đang chùi móng vuốt ở hai chân trước. Móng cạp có thể thu lại, thụt vào giấu dưới lớp da ở đầu ngón chân, vì đốt xương cuối cùng của ngón chân cạp được nối với một giây gân đàn hồi như một sợi cao su rất mạnh. Khi di chuyển, cạp thu móng lại khỏi vướng víu để chạy cho nhanh, chỉ khi nào vồ mồi, đánh nhau hay cào chùi, cạp mới thò móng ra bằng cách dùng bắp thịt kéo sợi gân cho đốt xương lòi ra phía trước.

Truyện cổ dân gian kể rằng cọp không biết trèo cây vì thầy mèo không dạy cho. Nguyên mèo là thầy của cọp nên dạy cọp tất cả những mảnh khóc rình rập, săn mồi, cấu xé giống y như mèo. Nhưng vì thấy học trò cọp vừa to vừa mạnh lại rất hung dữ nên thầy mèo chừa lại môn trèo cây không dạy cho cọp. Quả nhiên về sau, học trò cọp làm phản tính ăn thịt cả thầy, nhưng mèo đỡ môn võ “trèo” chạy tuốt lên cây cao, cọp không làm gì được. Sau này nghe nói các ông thầy võ cũng noi gương thầy mèo, giữ lại vài miếng võ phòng thân không dạy hết cho học trò, phòng khi bị phản.

CỌP TRONG HUYỀN THOẠI

Có lẽ không loài vật nào lại có ảnh hưởng nhiều trong văn chương, nghệ thuật, tôn giáo như cọp. Hình ảnh của cọp như một bộ máy hoàn hảo, mạnh mẽ, chính xác, huyền bí đã là nguồn cảm hứng cho nghệ sĩ sáng tác. Trong Kinh Dịch, bạch hổ được dùng để tượng trưng cho mùa thu và phương tây. Người Trung Hoa cũng tin rằng bạch hổ (cọp trắng) là hóa thân của sao Alpha trong chòm sao Thất Tinh (Đại Hùng Tinh). Theo truyền thuyết trên, cọp thường phải tu luyện 500 năm mới trở thành bạch hổ, lúc đó trên trán có hình dạng chữ Vương (Wang) gồm ba gạch ngang và một gạch dọc, có nghĩa là vua. Trên thực tế, phần lớn những con cọp đều mang các vằn đen tương tự như chữ Vương trên trán, do đó cọp được coi như “chính vì vương”, trời sinh ra để làm chúa tể loài vật. Khi bạch hổ tu luyện được một ngàn năm sẽ trở thành bất tử và trở về cư ngụ trong giải ngân hà trên trời. Cũng theo Kinh Dịch, vũ trụ được sinh ra từ một khối hỗn mang gọi là Thái Cực. Từ đó

sinh ra lưỡng nghi gồm Âm Nghi và Dương Nghi là hai sức lực tuy đối chọi nhưng lại hòa hợp để tạo ra sự sống.

Bạch hổ thuộc âm trong khi thanh long (rồng xanh) thuộc dương. Vì vậy, trong các đền chùa lăng miếu, người ta hay thấy tượng thanh long bên trái, bạch hổ bên phải gác hai bên cửa theo đúng phương vị “tả thanh long, hữu bạch hổ” hay “nam tả Nữ hữu” hoặc “tả phù hữu bất”. Tuy âm và dương là hai thế lực đối nghịch như thanh long và bạch hổ, nhưng hợp lại là nguồn gốc vũ trụ. Cũng theo Kinh Dịch, hơi thở của bạch hổ tạo thành gió, hơi thở của thanh long biến ra mây. Hai hơi thở mang mầm mống âm dương này hợp lại sẽ tạo thành mưa thuận gió hòa giúp ích cho loài người. Do sự tin tưởng này, trong lúc hạn hán, người xưa thường cầu mưa bằng cách bỏ xương cọp xuống một giếng tượng trưng cho rồng để tạo thành mưa bão. Cũng vì vậy mà người xưa có câu “vân tòng long, phong tòng hổ” có nghĩa là mây theo rồng, gió theo cọp. Nhiều người sống trong miền rừng núi xác nhận khi một khu rừng đang yên tĩnh bỗng nổi gió ào ào, thể nào cũng có cọp xuất hiện.

Bao Công, vị quan có tài xét án như thần bên Trung Hoa cũng có một cặp cận vệ tên là Trương Long và Triệu Hổ luôn luôn đứng hầu hai bên tả hữu. Bao Công còn có ba “máy chém” để giết tội nhân theo thứ bậc sang, hèn; đó là Long Đầu Dao, Hổ Đầu Dao và Cầu Đầu Dao. Những máy chém này, tùy theo tên, mang hình đầu rồng, đầu cọp hay đầu chó. Long Đầu Dao để chặt đầu hoàng thân quốc thích ỷ quyền làm bậy. Hổ Đầu Dao để chém tham quan ô lại và Cầu Đầu Dao dùng cho thứ dân phạm tội.

Trong Phật giáo, hình ảnh đẹp đẽ, cân đối cộng với sức mạnh vô song của cọp đã được dùng để tượng trưng cho sự siêu việt và vinh quang của Đạo. Nhiều bức tranh nhà Phật vẽ hình cọp, đôi khi cùng với rồng, cạnh một rừng tre hay cái giếng. Hình ảnh những cành tre uốn cong theo chiều gió và sự hiện diện của cọp tượng trưng cho sự hòa hợp giữa mạnh và yếu. Ngoài ra, cảnh rừng tre tối đen trong cơn mưa cũng là biểu hiệu cho cõi đời ô trọc, tội lỗi mà cọp với đôi mắt sáng ngời tượng trưng cho con người phải cố sức vượt qua.

CỌP TRONG VĂN HỌC DÂN GIAN

Những chuyện về Cọp trong sách vở khoa học tuy có chính xác, bổ ích nhưng chắc hẳn không được hấp dẫn vì khoa học có tính cách khô khan, trừu tượng. Do đó trong dịp đầu xuân với “cỏ non xanh rợn trên... giường”, đã đến lúc nên kể những chuyện cũng liên quan đến cọp nhưng vui tươi, lành mạnh, ướt át, có dân tộc tính hơn cho phù hợp với “thiên thời-địa lợi-nhân hòa”.

Cọp tuy là loài vật dữ tợn khiến mọi người luôn luôn muốn tránh xa, nhưng ảnh hưởng của cọp trên đời sống con người có thể nói là sâu đậm nhất so với những con giáp khác. Nhiều câu ca dao, truyện ngụ ngôn, điển tích, sách vở lịch sử... đã chứng tỏ điều này.

Hổ huyết, long đàm: Theo quan điểm Đông Phương, rồng và cạp là những con vật linh thiêng, lúc ẩn lúc hiện nên nơi ẩn thân của chúng cũng là những chỗ bí hiểm khó xâm phạm. Vì vậy, người ta thường dùng câu “hổ huyết, long đàm” tức là “hang cạp, đàm rồng” để chỉ những nơi cực kỳ nguy hiểm khó ra vào.

Long tranh, hổ đấu: Cạp và rồng còn tượng trưng cho âm, dương là hai thế lực đối nghịch nhưng cân xứng nên sách vở mô tả những trận so tài giữa hai đối thủ ngang tài là “long tranh, hổ đấu”.

Tàng Long Phục Hổ: Cách đây không lâu, có phim chiếu bóng “Tàng Long Phục Hổ” (Crouching Tiger Hidden Dragon) do Châu Nhuận Phát đóng cũng rất được hâm mộ tại Hoa Kỳ. Tàng long phục hổ thường được dùng để chỉ người tài thường ít lộ diện, như quân sư Gia Cát Lượng đời Hán có biệt hiệu là Ngọa Long Tiên Sinh lúc còn hàn vi sống tại Ngọa Long Cương.

Không vào hang hùm sao bắt được cạp: Để diễn tả ý tưởng cần phải mạo hiểm, vượt qua nhiều thử thách mới mong đạt được thành quả hiển hách, tục ngữ có câu “không vào hang hùm sao bắt được cạp”.

Cáo mượn oai hùm: Đối với những kẻ tiểu nhân hạ tiện, vô tài bất tướng nhưng lưu manh láu cá, chuyên lợi dụng tiếng tăm của người khác để thủ lợi cho mình, người ta nói đó là những tên “cáo mượn oai hùm”. Đây là thủ đoạn gian xảo của bè lũ cáo Hồ, chuyên núp dưới chiêu bài quốc gia dân tộc để che mắt những kẻ nhẹ dạ.

Thả hổ về rừng: Rừng là giang sơn, nơi cạp dụng võ, vì vậy có câu “thả hổ về rừng” để chỉ người được đưa tới môi trường hoạt động thích hợp.

Rừng nào cạp nấy – Một rừng không có hai cạp: Để chỉ mỗi mỗi địa phương đều có một người cầm đầu hay chủ chốt, người ta thường nói “rừng nào cạp nấy” hoặc “một rừng không có hai cạp”. Hai câu này đã diễn tả rất trung thực đặc điểm phân chia lãnh thổ riêng biệt của loài cạp.

Cạp chết để da, người chết để tiếng: Trên cơ thể cạp, bộ da rất quan trọng và giá trị nhất. Da cạp thường có màu vàng tươi với những vằn đen nổi bật. Vì vậy, da cạp thường được lột ra rồi phơi khô để trưng bày tại những nơi quyền quý sang trọng. Đối với con người, phẩm cách rất đáng kể tương tự như bộ da đối với cạp. Con người khi chết cũng để lại tiếng tăm như cạp để lại da, do đó có câu “cạp chết để da, người chết để tiếng”. Nhưng không phải bộ da cạp nào cũng đẹp và không phải người nào cũng có phẩm hạnh tốt, để lại tiếng thơm khi lià đời, nhất là loại chồn cáo hôi tanh hay mượn oai hùm. Nếu có những bộ da cạp loang lổ, trơ trụi xấu xa thì cũng có nhưng người muôn đời mang tiếng xấu bị nguyên rửa vì lưu manh đều cang, phản dân hại nước.

Nam thực như hổ, nữ thực như miêu: Nói về mặt ẩm thực, người ta thường nói “ăn mạnh như cọp”. Cọp ăn nhanh, ăn khỏe, có thể tiêu thụ hết một con dê dễ dàng, trong khi mèo rất khảnh ăn, thường chỉ liếm láp qua loa chút đỉnh. Vì phái nam thường ăn nhiều hơn phái nữ nên có câu so sánh “nam thực như hổ, nữ thực như miêu”. Tuy nhiên, nhận xét này chỉ là tương đối vì tiêu thụ thực phẩm nhiều hay ít tùy theo vóc dáng và trọng lượng mỗi người. Một thanh niên Á Đông nhỏ con chưa chắc đã ăn nhiều bằng một phụ nữ Tây Phương to lớn. Một thực tế điển hình khác, từ ngày sang Hoa Kỳ tỵ nạn, nhiều con mèo đen đầu dễ thương có khi còn “xoi” nhiều hơn cả cọp, cứ thử nhìn những tấm thân bò tượng, phì nhiêu và phong phú của các đấng hồng quân lá lượt phe ta thì rõ! Về ăn uống, trong dân gian còn truyền tụng chuyện Lê Như Hồ vào thời Lê mạt. Ông người làng Tiên Châu, huyện Tiên Lữ, tỉnh Hưng Yên, ăn rất khỏe, mỗi bữa ăn hết một nồi bầy com mà chưa no. Đến năm gần 30 tuổi, Như Hồ vẫn chương lừng lẫy rồi thi đỗ tiến sĩ trong thời Quang Hòa nhà Mạc. Về sau ông làm đến chức thượng thư, được phong làm Thiếu Bảo Lữ quận công, rồi về trí sĩ, thọ 72 tuổi.

Hổ phụ sinh hổ tử: Đề ca tụng một gia đình có căn bản giáo dục vững chắc, cha mẹ thành công, con cái ăn học nên người, tục ngữ có câu “hổ phụ sinh hổ tử”, như gần đây một sĩ quan Hải Quân Hoa Kỳ gốc Việt, con một cựu sĩ quan HQ/VNCH tỵ nạn đã được bổ nhiệm làm Hạm Trưởng một khu trục hạm tối tân của Hải Quân Hoa Kỳ. Đặc biệt vị Hạm Trưởng gốc Việt này đã đưa chiến hạm do mình chỉ huy về thăm viếng Việt Nam quê cha đất tổ. Ngược lại, cha già dân tộc loại cáo Hồ thì chỉ sinh ra những đứa con dè dặt rầu rầu, chồn cáo hôi tanh phản dân hại nước như loài cẩu trệ, đúng là “cẩu phụ sinh cẩu tử”!

Họa hổ họa bì nan họa cốt, tri nhân tri diện bất tri tâm: Thông thường, chúng ta nhìn thấy bề ngoài nên khó hiểu được căn kẽ tính tình của người khác. Nhiều kẻ hình dáng trông rất hiền từ mà tâm địa lại tàn ác. Do đó cần phải cẩn thận khi xét đoán, vì “sông sâu bề cả còn dò, đồ ai lấy thước mà đo lòng người”, hoặc văn hoa hơn, người ta nói “họa hổ họa bì nan họa cốt, tri nhân tri diện bất tri tâm”, nghĩa là vẽ cọp chỉ vẽ được lớp da bên ngoài, không vẽ được bộ xương bên trong, còn biết người thì chỉ biết được bộ vó, khó biết được tâm tính. Nhưng bề ngoài không hẳn chỉ là vóc dáng mà còn có thể là lời ăn tiếng nói nữa. Lắm kẻ ăn to nói lớn, hùng hùng hổ hổ tuyên bố những lời lẽ chém đing chặt sắt rất anh hùng can đảm, nhưng khi cần hành động thì lại nhút nhát, lui trồn trước.

Miệng hùm, gan sứa: Chúng ta đã chứng kiến nhiều vị “miệng hùm, gan sứa”, mới hôm trước còn đao to búa lớn tuyên bố huênh hoang kêu gọi “tử thủ đến cùng, chạy ra ngoại quốc là hèn nhất và buồn lắm vì không có cà pháo mắm tôm mà ăn. Nhưng hôm sau đã thấy họ cùng vợ con anh dũng chiến đấu cùng hot dog và hamburger ngon lành trên chiến hạm Mỹ!” Đã vậy, khi tới xứ thiếu cà pháo mắm tôm vẫn còn chưa biết hổ thẹn cùng các bạn đồng đội đã tuân tiết không chịu hàng giặc, mà vẫn không biết nhục còn nỏ miệng kêu gọi hòa hợp hòa giải, rồi trở về Việt Nam ca tụng kẻ thù hầu kiếm chút com thừa canh cặn.

CỌP VÀ VÕ TƯỚNG

Vì cọp có dáng điệu lẫm liệt, oai phong, hùng dũng, nên rất thích hợp để làm biểu tượng cho ngành võ. Cọp còn tượng trưng cho sức mạnh vô địch nên nhiều đạo quân anh dũng nổi tiếng kim cổ đã dùng cọp để đặt tên hay làm huy hiệu biểu tượng cho đơn vị mình.

Ngay từ ngàn xưa, trong huyền thoại Ấn Độ, thần Shiva là bậc tối thượng với quyền năng phá hủy và sáng tạo vũ trụ đã mặc áo da cọp và cưỡi cọp khi lâm trận. Đến khi bò được sùng bái thay cho cọp, thần Shiva tuy cưỡi bò nhưng vẫn dùng yên ngựa bằng da cọp. Ngay cả vợ của Shiva là nàng Durga pháp lực vô song với mười tay cầm kiếm cũng cưỡi cọp. Thần Dionysus của thần thoại Hy Lạp cũng cưỡi xe do hai con cọp cái kéo. Gần đây, vào khoảng giữa thế kỷ 18, bên Ấn Độ có vị tiểu vương xứ Mysore tên Tipu Sultan đã sùng bái cọp đến độ thờ phụng như thần vật. Ngay tên ông ta, Tipu cũng có nghĩa là cọp. Ngai vàng của ông có chân là bốn con cọp chống đỡ. Quân áo ông mặc, binh phục của quân lính, ngay cả loại khăn tay ông dùng gọi là “bubberee” cũng có sọc vân giống da cọp. Tipu Sultan thường nói riêng chẳng thà sống hai ngày như cọp còn hơn sống hai trăm năm như trù. Người Anh gọi tiểu vương này là con cọp xứ Mysore (the Tiger of Mysore).

Hổ trưởng: Người Á Đông cũng tin vào sức mạnh của cọp không kém, vì vậy, nơi bàn doanh bàn việc quân cơ, bày binh bố trận của các võ tướng được gọi là “hổ trưởng”. Dinh cơ của các quan võ cũng thường dùng da cọp để trang trí hay làm thảm.

Hổ trượng: Bên Trung Hoa, các sứ thần được vua ban Hổ trượng để tượng trưng quyền lực.

Hổ tướng: Các quan võ oai dũng tài giỏi được gọi là hổ tướng.

Ngũ hổ tướng: Đời nhà Trần dưới quyền chỉ huy của đức Trần Hưng Đạo, nước ta có năm vị đại tướng được phong là “ngũ hổ tướng” vì đã lập được nhiều công trạng trong các lần đại thắng quân Nguyên. Đó là các đại tướng Trần Bình Trọng, Trần Quốc Tuấn, Trần Khánh Dư, Trần Quang Khải và Trần Nhật Duật.

Mãnh hổ nan địch quần hồ: Đặc biệt, trong trận Thiên Mạc, hổ tướng Trần Bình Trọng gặp địch quá đông, vì ở thế “mãnh hổ nan địch quần hồ” nên bị bắt. Tuy bại trận nhưng tên tuổi ông đã đi vào lịch sử với câu nói khẳng khái bất hủ khiến giặc cũng phải kinh sợ “thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vương đất Bắc”. Sau này, đức Trần Hưng Đạo được tôn vinh làm Thánh Tổ quân chủng Hải Quân VNCH, tên của ngũ hổ tướng đời Trần đã được dùng để đặt tên cho những chiến hạm chủ lực. Dưới thời nhà Nguyễn khi vua Gia Long đánh nhau với quân Tây Sơn, có ngũ hổ tướng Gia Định là các ông Lê Văn Duyệt, Nguyễn Huỳnh Đức, Nguyễn Văn Nhơn, Nguyễn Văn Trương, Trương Tấn Bửu.

Vào thời Tam Quốc, nhà Hán Lưu Bị cũng có ngũ hổ tướng, gồm Quan Vân Trường, Trương Phi là hai anh em kết nghĩa vườn đào của Lưu Bị. Hai tướng khác là Hoàng Trung và Nghiêm Nhan tuy đã già nhưng vẫn có sức địch muôn người nên lập nhiều công lớn. Người thứ năm là Triệu Vân, tự là Tử Long danh tiếng lẫy lừng, từng một mình một ngựa xông pha giữa trăm vạn quân Tào trong trận Đương Dương Trường Bản như “hổ vào đàn dê” để bảo vệ con trai Lưu Huyền Đức là Á Đẩu. Sau này, có tuồng hát vội Việt Nam “Triệu Tử Long Phò Á Đẩu” rất nổi tiếng kể lại tích này.

Hùm thiêng Yên Thế: Dưới thời Pháp thuộc, ông Nguyễn Thiện Thuật khởi nghĩa chống giặc ngoại xâm, lấy vùng rừng núi hiểm trở Yên Thế miền thượng du Bắc Việt làm chiến khu. Đội nghĩa quân của ông đã chiến thắng giặc Pháp nhiều lần, oai danh lừng lẫy nên dân chúng kính phục tôn ông là “Hùm thiêng Yên Thế”. Sau này, dân chúng trong vùng có câu tục ngữ “Trai Cầu Vòng, Yên Thế, gái Nội Duệ, Cầu Lim” để chỉ những nơi có nhiều trai anh hùng và gái thuyền quyên. Vùng Nội Duệ, Cầu Lim thuộc tỉnh Bắc Ninh là quê hương Quan Họ, nơi có nhiều gái đẹp, đa tình nổi tiếng với ngày hội Lim vào dịp tết Nguyên Đán.

Võ Tòng dã hổ: Trong các truyện cổ Trung Hoa còn nhiều điển tích nổi tiếng liên quan đến cọp. Truyện Thủy Hử kể Võ Tòng là một võ sĩ khỏe mạnh vô địch. Một hôm có việc đi qua khu đồi Cảnh Dương (Cảnh Dương Cương) là nơi nổi tiếng có cọp dữ bắt người ăn thịt. Dân địa phương khuyên Võ Tòng đừng đi qua vùng này vào lúc ban đêm là thời gian cọp dữ thường xuất hiện nhưng ông không nghe. Quả nhiên ông đã gặp cọp. Hai bên quần thảo hồi lâu, Võ Tòng dùng tay không đánh bẻ óc cọp, trừ hại cho dân. Sau này Võ Tòng được phong chức giáo đầu. Ông có người anh ruột là Võ Đại Lang làm nghề bán bánh bao. Người chị dâu tức là vợ của Võ Đại Lang tên là Phan Kim Liên mê Võ Tòng khỏe mạnh oai dũng nhưng bị cự tuyệt nên lập kế hại cả hai anh em. Võ Tòng tức giận giết người chị dâu lẳng lơ rồi bỏ trốn lên Lương Sơn Bạc làm hảo hán.

Truyện Bạch Hổ: Trong truyện Chinh Đông, Chinh Tây, dưới thời nhà Đường, vua Đường Thế Dân có một võ tướng rất giỏi tên Tiết Nhân Quý, vì cơ duyên được ăn linh đan nên có sức mạnh của chín trâu ba cọp. Tiết Nhân Quý nguyên là sao Bạch Hổ trên trời giáng trần để phò vua Đường dựng nước nên có tướng tinh là con hổ trắng. Khi làm nguyên soái chinh đông, họ Tiết bị tướng Phiên là Dương Phàm vốn là hung tinh Kinh Dương hạ phạm dùng tà thuật vây hãm. Khi giặc đuổi gấp, Nhân Quý hiện nguyên hình là con cọp trắng chạy vào rừng, chẳng may bị con trai là Tiết Đinh San nhận lầm bắn tên chết. Sau này, Đinh San cùng vợ là Phan Lê Huê giết chết Dương Phàm nên được phong là nguyên soái chinh Tây.

Cọp Rừng Mũ Nâu và Cọp Biển: Trong QLVNCH, cũng có rất nhiều đơn vị dùng cọp làm biểu hiệu. *Binh chủng Biệt Động Quân* với danh hiệu Cọp Rừng Mũ Nâu. Binh chủng Thủy Quân Lục Chiến QLVNCH danh hiệu Cọp Biển có nhiều đơn vị rất tinh nhuệ thiện chiến đã làm quân địch khiếp vía trên khắp chiến trường. Các Liên Đoàn BĐQ trang bị nhẹ để dễ di động thường được tặng phái cho các quân khu và lập được nhiều

chiến công hiển hách. *Sư Đoàn TQLC*, một trong những đơn vị tinh nhuệ hàng đầu của QLVNCH, là lực lượng tổng trừ bị gồm những Cọp Biển gan lì nổi tiếng trên khắp chiến trường, đặc biệt trong trận Mùa Hè Đỏ Lửa vào năm 1972. Riêng trong binh chủng Cọp Rừng Mũ Nâu có Tiểu Đoàn 41 mang huy hiệu Cọp Ba Đầu Rắn đã nhai đầu không biết bao nhiêu địch quân tại vùng 4 chiến thuật. Binh chủng Cọp Biển cũng có Tiểu Đoàn 7 danh hiệu Hùm Xám và Tiểu Đoàn 9 Mãnh Hồ từng làm mưa làm gió tại vùng địa đầu giới tuyến. Tiểu Khu Kiến Hòa có Tiểu Đoàn 401 Địa Phương Quân danh hiệu Bạch Hồ đã lăm lăm làm Cộng quân khiếp vía.

Mãnh Sư: Cũng tại vùng hỏa tuyến, có Tiểu Đoàn 4 danh hiệu Mãnh Sư thuộc Trung Đoàn 1, Sư Đoàn 1 Bộ Binh là một đơn vị thiện chiến lập được nhiều chiến công. Vào khoảng năm 1970-71, Trung tá Lê Huân làm Tiểu Đoàn Trưởng đã thành lập một pháo đội đặc biệt gọi là pháo đội Cọp Vàng gồm toàn cao thủ trong nghề bắn súng cối 81ly. Pháo đội này chuyên bắn yểm trợ vòng cầu cận phòng chống chiến thuật biển người. Các con Cọp Vàng có thể rót đạn vào hầm hố địch chỉ cách quân bạn chừng 50 thước khi cận chiến. Trong trận đánh tại đồi Lolo ở Hạ Lào vào năm 1971, pháo đội Cọp Vàng đã bắn hạ hàng trăm địch quân khi chúng đã xâm nhập hàng rào phòng thủ. Sau ba ngày tử chiến cho tới khi bắn hết đạn, Trung tá Lê Huân anh dũng hy sinh, tất cả các sĩ quan đều tử trận, TĐ 4/1 chỉ còn lại chừng 70 binh sĩ do một hạ sĩ quan chỉ huy. Đổi lại nguyên một trung đoàn Cộng quân đã bị xóa tên. Ngoài ra, QLVNCH còn có những toán biệt kích Lôi Hồ được huấn luyện thuần thục và trang bị đặc biệt để xâm nhập hậu tuyến địch. Những toán này thường được thả xuống đường mòn Hồ Chí Minh bên Lào hay ngoài Bắc để phá hoại và phát hiện sự di chuyển của Cộng quân.

NHỮNG CHUYỆN LIÊN QUAN ĐẾN CỌP

Hùm Xám Cai Lậy: Vì cọp ưa hùng cứ một phương, trông dữ dằn, lại thích bắt súc vật nên người ta thường gọi các tham quan ô lại, cường hào ác bá cậy thế ức hiếp dân chúng tại địa phương là cọp. Dưới thời Pháp thuộc, có ông đốc phủ sứ tay sai đắc lực của người Pháp được mệnh danh là Hùm Xám Cai Lậy, một địa danh thuộc tỉnh Mỹ Tho. Đến thời Việt Nam Cộng Hòa cũng có một số ông tỉnh, ông quận, ông làng được liệt vào hạng cọp vì ỷ quyền nhữnng nhiều bắt nạt làm hại dân lành.

Coi hát cọp: Nhiều gánh hát cải lương đi lưu diễn tại những địa phương nhỏ cũng phải lo dứt lót cho những con cọp này, nếu không chúng sẽ cho người phá phách không làm ăn gì được. Dĩ nhiên bây cọp khi hứng chí kéo bầu đoàn thể tử và bộ hạ đi coi hát, cậy quyền thế nên không bao giờ trả tiền. Từ đó, danh từ “coi hát cọp” được dùng để chỉ việc coi hát quịt. Gánh cải lương nào quên cúng tổ, nếu chẳng may bị “cọp vồ” thì đào kép ngày hôm sau chỉ có nước húp cháo cầm hơi.

Nhớ Rừng: Tuy cọp rất dữ dằn, chuyên ăn sống nuốt tươi khiến ai cũng phải sợ nhưng vì là tượng trưng cho sức mạnh vô song nên lại là một đề tài rất phổ thông trong văn chương cũng như trong các truyện dân gian Việt Nam. Những truyện phiêu lưu, mạo hiểm đường

rừng đều ít nhiều nhắc đến cộp như truyện “Vàng và Máu” của Thế Lữ. Nhà văn này cũng là người đã được nổi tiếng với bài thơ “Nhớ Rừng” diễn tả tâm trạng của một con hổ bị nhốt trong sở thú với những câu:

*“Ta sống mãi trong tình thương nỗi nhớ
Thuở tung hoành hống hách những ngày xưa
Nhớ cảnh sơn lâm, bóng cả, cây già
Với tiếng gió gào ngàn, với giọng nguồn hét núi
Với khi thét khúc trường ca dữ dội
Ta bước chân lên, đồng dục, đường hoàng
Lượn tấm thân như sóng cuộn nhịp nhàng
Vờn bóng âm thầm lá gai cỏ sắc
Trong hang tối khi mắt thần đã quắc
Là khiến cho mọi vật đều im hơi
Ta biết ta chúa tể cả muôn loài...
Giữa chốn thảo hoa không tên không tuổi...”*

Chiêu Hồ vs. Hồ Xuân Hương: Văn học Việt Nam cuối triều Lê đầu triều Nguyễn cũng ghi lại nhiều giai thoại liên quan tới nữ sĩ Hồ Xuân Hương và ông Chiêu Hồ tức Phạm Đình Hồ. Có lần Chiêu Hồ tới nhà Hồ Xuân Hương chơi rồi tỏ vẻ xuông sã trêu ghẹo. Hồ Xuân Hương liền ứng khẩu luôn bài thơ xỏ ngọt để cảnh cáo:

*“Anh đồ tỉnh, anh đồ say
Sao anh ghẹo nguyệt giữa ban ngày
Này này chị bảo cho mà biết
Chốn ấy hang hùm chớ mó tay.”*

Nhưng Chiêu Hồ cũng không vừa gì, bèn đùa giai họa lại:

*“Này ông tỉnh, này ông say
Này ông ghẹo nguyệt giữa ban ngày
Hang hùm ví thử không ai mó
Sao có hùm con ẵm chốc tay?”*

Trong các bài thơ xướng họa trên, đôi bên đã khéo léo dùng chữ “hùm” đồng nghĩa với tên “Hồ của Chiêu Hồ”. Ngoài ra nữ sĩ Xuân Hương cũng cố tình dùng “đồ” coi như mắng Chiêu Hồ là “đồ say” mà cũng ví như “cái đồ” theo ý nghĩa của người miền Bắc.

Cộp vs. Trí khôn loài người: Trong dân gian cũng có nhiều truyện cổ tích liên quan tới cộp, thí dụ truyện “Trí khôn loài người”, đại khái như sau:

“Một anh nông phu với con trâu đang cày ruộng bên bờ rừng, chợt thấy một con cọp hung hăng đi tới muốn ăn thịt cả người lẫn trâu. Tuy sợ hãi nhưng anh nông phu bình tĩnh tìm mưu kế thoát thân. Anh bình thản bảo cọp:

- Mi tuy khỏe thật nhưng còn thua loài người!

Cọp ngạc nhiên nhìn anh nông phu yếu đuối, hỏi:

- Ta mạnh mẽ như thế này thì thua loài người ở chỗ nào?

Anh nông phu thản nhiên bảo:

- Thua chỗ loài người có trí khôn.

Cọp tò mò hỏi:

- Vậy trí khôn của người đâu, đưa đây cho ta xem rồi ta tha cho không ăn thịt.

Anh nông dân nói:

- Ta đi cày nên cần gì phải mang theo. Trí khôn ta để ở nhà rồi.

Cọp hiếu kỳ, năn nỉ mãi xin anh nông phu cho xem trí khôn.

Một hồi lâu, anh nông phu nói:

- Được, ta sẽ về nhà lấy trí khôn cho người xem, nhưng nếu ta đi, người ăn thịt con trâu của ta thì sao? Vậy người phải cho ta trói chặt người vào gốc cây để ta yên lòng về nhà lấy trí khôn cho người xem. Cọp bằng lòng để anh nông phu lấy giây trói chặt vào gốc cây. Trói xong, anh nông phu dùng cây đập cọp.

Khi gần chết, Cọp còn la:

- Người nói lấy trí khôn cho ta xem, sao lại đánh ta?

Anh nông phu ung dung nói:

- Thì ta đang cho người thấy trí khôn của loài người đó!”.

Một truyện tương tự cũng liên quan đến trí khôn của loài người. Cọp bắt một người, sắp sửa ăn thịt. Trước khi ăn, cọp khoe khoang sức mạnh và tự hào mình là vô địch, ai cũng phải sợ.

Người nói:

- Loài người mới là vô địch, cọp chưa thám vào đâu!

Cọp ngạc nhiên nói:

- Mi nói dóc. Ta là chúa tể cả muôn loài, đi đến đâu muôn thú chạy dạt tới đó.

Người trả lời:

- Như thế đâu có gì là lạ. Ta đi tới đâu, không những muôn thú đều chạy dạt, đến cả người cũng sợ phải bỏ chạy. Cọp không tin.

Người nói:

- Vậy mi hãy theo ta mà coi. Nói rồi, người đi trước. Con cọp dừ dằn hằm hè theo sau. Đi tới đâu, thú rừng thấy cọp dừ tợn quá nên bỏ chạy hết. Cọp thấy vậy tưởng là thú rừng sợ người vô địch nên cũng cong đuôi bỏ chạy luôn.

Cọp Tây cọp Mỹ: Qua phương Tây, chúng ta đã biết chuyện Tarzan [trẻ con miền nam khi xưa gọi “Tặc-răng”] được bày khi nuôi nên biết leo trèo như khi và trở thành chúa sơn lâm; nhưng còn chuyện cậu bé Mowgli trong “Truyện Rừng Xanh” (The Jungle Book) của Rudyard Kipling cũng hấp dẫn không kém. Mowgli bị con hổ gian ác tên là Shere Khan bắt, may thay cậu được báo đen Bagheera cứu bằng cách đổi con bò lấy cậu bé. Bagheera mang cậu bé về gửi cho một gia đình sói trong bầy Seonee do sói già cô độc Akela dẫn dắt. Nhưng hổ Shere Khan vẫn không chịu buông tha, cấu kết với bầy khi vô trật tự Bandar-Log tìm mọi cách hãm hại Mowgli. Cuối cùng, mọi âm mưu của hổ gian Shere Khan và bầy khi đều bị bẻ gãy. Câu chuyện này đã là nền tảng của bầy Sói Con trong tổ chức Hướng Đạo. Mặt khác, cọp Tigger trong truyện Winnie the Pooh của A. A. Milne, lại là con cọp luôn luôn đem lại may mắn, không phải sợ hãi. Gần đây nhất, nhà văn Yann Martel người Canada đã đoạt giải Man Booker Prize năm 2002 với tiểu thuyết “Cuộc Đời Của Pi” (Life of Pi) nói về cuộc phiêu lưu của cậu bé Ấn Độ trên Thái Bình Dương với con hổ Bengal. Cá dưới biển cũng có loại mang tên cọp. Cá mập là loài ăn thịt rất hung hãn không thua gì cọp trên đất liền cũng chia ra nhiều chủng loại như cọp. Một trong những loại cá mập mang tên “Tiger Shark” (cá Mập Cọp) vì giống này có răng nanh to và sắc như nanh Cọp. Loại rắn độc và nguy hiểm nhất là rắn hổ. Bướm bướm và sâu bọ cũng có loài mang tên cọp vì có sọc vằn và màu sắc giống như lông cọp. Các loại bướm như Jersey Tiger, Plain Tiger, Wood Tiger đều có màu sắc và vằn rất rực rỡ. Tiger Beetle với tên khoa học “Cinin-deladae” có sọc và vằn giống như da cọp. Về hoa, có loại “tiger lily” tên khoa học là “Lilium tigtinium” và loại “Tigerlilia tembilis” có cánh hoa trông giống như những con cọp nhỏ chụm lại.

Những người thường đi du lịch đánh bài hay xem show tại Las Vegas chắc rất quen thuộc với những con cạp trắng tại sòng bài nổi tiếng Mirage. Nói là cạp trắng nhưng thật ra không trắng tuyền như những con gấu trắng sống tại vùng Bắc Cực mà bộ lông màu trắng đục (creamy white), vằn nâu nhạt, mắt xanh, mũi hồng. Cạp trắng không phải là giống Siberia sống trong vùng tuyết trắng mà lại là cạp Bengal giống Ấn Độ.

Nếu ai ưa chuộng thể thao, nhất là môn đánh cù (Golf) đều biết đầu thủ nổi tiếng Tiger Wood, người trẻ tuổi nhất đã đoạt giải PGA với tỷ số kỷ lục. Tiger Wood là người Mỹ da đen lai Thái Lan. Tên Tiger do cha anh đặt không phải vì anh có bộ vó dữ dằn hay màu da vằn vện giống cạp, nhưng để nhớ đến người bạn lính Việt Nam (nghe nói cấp bậc đại tá) đã đánh giặc rất hăng hái nên có biệt danh là cạp khi cùng cha anh chiến đấu tại Việt Nam.

Đảo Cạp: Đối với những chiến sĩ Hải Quân QLVNCH, chắc không xa lạ gì với hải đảo Hòn Cạp (Tiger Island) ngoài khơi Cửa Việt. Cách đất liền chừng vài ba chục hải lý ngay trên vĩ tuyến 17. Hòn đảo này nằm trong lãnh hải Bắc Việt và được gọi là Cồn Cỏ, thuộc huyện Vĩnh Linh, tỉnh Đồng Hới. Đây là một căn cứ rất quan trọng của Việt cộng dùng để quan sát và theo dõi các hoạt động của chiến hạm Hải Quân VNCH cũng như Hoa Kỳ trong vùng. Đã có một đạo Hải Quân VNCH và Hoa Kỳ phong tỏa hải đảo này khiến lính Việt cộng trên đảo gần như chết đói vì không được tiếp tế.

Sự tích Cạp giấy: Trong cuộc chiến tranh lạnh sau thế chiến thứ hai, lãnh tụ Trung Cộng là Mao Trạch Đông thường xúi bẩy thủ tướng Khrushchev của nước bạn xã nghĩa Nga Xô gây chiến với Hoa Kỳ để Tàu ở giữa hưởng lợi. Mao có lần khích bác lãnh tụ Nga, nói việc gì mà sợ vì “Mỹ chỉ là mối cạp giấy”. Ý Mao muốn nói Mỹ chỉ dọa nạt chứ không dám gây chiến. Nhưng Khrushchev cũng chẳng vừa gì, biết rằng Mao xúi đại mình, và lực lượng Hoa Kỳ rất mạnh có thể tiêu diệt Nga dễ dàng nên trả lời Mao: “Mỹ đúng là con cạp giấy, nhưng nó có răng nanh nguyên tử”. Mao nghe nói cũng sợ luôn, nên dù Trung Cộng có dân số trên 1 tỷ người cũng không dám chọc giận con cạp giấy có răng nanh nguyên tử này.

CẠP TRONG Y HỌC

Qua lãnh vực thuốc men trị bệnh, tại Á Đông, người Trung Hoa và Việt Nam vẫn còn lầm tưởng rằng cơ phận của dã thú là những vị thuốc hay làm tăng sức khỏe hay chữa được nhiều bệnh hiểm nghèo. Các vua chúa hay người giàu có thường mua sừng tê giác, tay gấu, mật gấu, chân hùm, xương cạp, v.v. để chế thành thuốc cho rằng có hiệu lực bồi bổ cơ thể và tăng thêm sức mạnh. Riêng cạp là loài dã thú được giới đông y chú trọng nhất vì tin rằng dùng cạp để làm thuốc sẽ khiến người cũng mạnh mẽ và can đảm như cạp. Có thể nói hầu như cơ phận nào của cạp cũng được các thầy lang cho làm “nên thuốc”, vì cạp là một loài vật rất sinh động và hoàn hảo, cơ phận nào cũng được cấu tạo đặc biệt để đạt hiệu năng tối đa nên mỗi cử động đều gọn gàng, chính xác và hữu dụng.

Trong đông y, tròng mắt cạp được dùng để chữa bệnh động kinh, đau trị bệnh ngoài da, mật chữa trẻ con sài đen. Râu cạp chữa đau răng nhưng khi nghiền thành bột lại là một loại thuốc kịch độc. Tại Đông Dương, người ta tin rằng nếu ăn phải một cụm măng rừng có râu cạp cắm vào chắc chắn sẽ bị xuất huyết trong bụng mà chết lần mòn. Người Indonesia tin rằng râu cạp có mãnh lực trị bệnh bất lực. Ốc cạp chữa bệnh lười biếng hay khờ khạo. Xương cạp là vị thuốc phổ thông và được dùng nhiều nhất. Người Trung Hoa đã dùng xương cạp làm vị thuốc từ hàng ngàn năm nay. Thói quen này sau đó lan tràn qua các nước láng giềng như Nhật Bản, Đại Hàn, Việt Nam cùng với ảnh hưởng của người Hoa. Xương cạp được nghiền ra thành bột rồi trộn với các vị thuốc bắc khác thành thuốc viên (hoàn) để trị bệnh phong thấp và các bệnh về khớp xương. Xương cạp cũng được dùng để ngâm rượu uống cho tăng cường sinh lực và trị phong hàn cảm mạo. Chúng ta hãy thử tưởng tượng Trung Hoa với gần 2 tỷ dân, nếu mỗi người chỉ cần uống một liều thuốc xương cạp mỗi ngày thì tất cả cạp trên thế giới sẽ bị tuyệt chủng trong nháy mắt!

Cao hổ cốt: Người Việt và Hoa còn dùng xương cạp để nấu cao, gọi là cao hổ cốt có công dụng bổ xương và gia tăng sức khỏe cho những người lớn tuổi, tương tự như sừng nai non (nhưng). Xương cạp được cắt thành khúc, ngâm rửa sạch sẽ rồi cho vào nồi nấu thật lâu cho đến khi chảy ra thành chất nhựa màu trong đen như hổ phách. Chất nhựa này sau đó được đổ ra thành từng bánh để khô lại gọi là bánh cao. Người dùng có thể cắt bánh cao này ra thành những mảnh nhỏ để ngâm hay ngâm rượu. Cả người Tàu lẫn Việt Nam tin rằng ăn “cao hổ” sinh lực sẽ được bồi bổ, khí huyết lưu thông, sẽ trở thành mạnh mẽ như cạp! Ngoài cao hổ, đông y còn có loại cao nấu bằng sừng hươu gọi là cao ban long. Sâm, nhung và cao được coi là những vị thuốc đại bổ, có công hiệu chữa trị nhiều chứng bệnh của người già và chống lão hóa.

Mỡ cạp và Bệnh cùi: Tại Ấn Độ, mỡ cạp được dùng để chữa bệnh cùi và phong thấp.

Bùa cạp: Người Lào, Miên và Việt coi móng và nanh cạp là bùa trừ tà giống như nanh heo rừng. Vì vậy chúng ta thường thấy những nanh cạp, móng cạp được bịt vàng hay bạc bán rất mắc tại các tiệm kim hoàn để các bà mẹ mua về đeo vào cổ cho con cái.

Hiệu quả bồi bổ sức khỏe thật sự của các loại sâm, nhung, cao đơn hoàn tán này ra sao thật rất khó biết và cũng còn tùy theo người dùng. Tuy nhiên chúng ta thấy vì những tin tưởng không bằng chứng đó mà có vô số thú rừng như cạp, gấu, tê giác, v.v. bị săn bắt đến gần tuyệt chủng. Ngoài ra, các vua chúa ngày xưa không thiếu gì những của ngon vật lạ để bồi bổ, nhưng ít người sống được tới “ngũ tuần đại khánh”!

SỐ MỆNH TRONG NĂM CẠP

Kính thưa quý vị độc giả thân mến, trên đây là những thực tế và thực thể, cái gì cũng thực về cạp vì được căn cứ vào sách vở khoa học theo kiểu “nói có sách mách có chứng” đàng hoàng. Tuy nhiên, nếu quý vị nào tin rằng sách vở đều đúng phóc “một chăm em ơi”, vội

cho rằng tất cả những gì thuộc về dzua Cọp đều “number one” cả, tác giả phải nói trước là không “hoàn toàn” chịu trách nhiệm. Đại khái như có vị nào đau răng nhức răng mà không chịu đi viếng nha sĩ, chỉ muốn kiếm vài cọng râu Cọp để xia cho “đã ngứa”, đến nỗi “răng rụng xuống cầu” hết trơn thì ráng mà chịu. Về vụ dùng râu xia răng này kết quả ra sao, cứ coi mồm mồm vêu vao của mấy tên Việt cộng đầu xỏ thì rõ. Tên nào tên nấy ráng cõ cái lên cái xuống vô trật tự, khắp khênh như “cầu rửa... tròn”. Đó là vì quý bác, quý chú cán ngổ này được xia răng và “floss” đều đều bằng mấy sợi “thuốc... nào” do đám chị nuôi và cháu ngoan cung cấp!

Ngoài ra, những chuyện vừa kể về cọp, nào là Panthera tigris tigris, nào là Tiểu vương Sultan, nào là Bạch Hồ, v.v. dù có hấp dẫn nhưng vẫn chẳng liên quan gì tới đời sống hiện tại của “cộng đồng người Việt tại hải ngoại”, vì vậy nhân dịp đầu năm đầu tháng, để khỏi bị quở là ăn hamburger mất gốc, cần thực tế trở về nguồn, chẳng hạn như tán chuyện liên quan trực tiếp tới vận mạng của mọi người trong năm con cọp này.

Theo tôn chỉ “kính... nữ đắc thọ”, phải nói qua về vận mạng hanh thông của quý vị liền bà con gái trước. Như trên đã nói, cọp tuy có tiếng là hung dữ nhưng lại thuộc về âm do đó có thể coi là tướng tinh của giới liễu... bò. Trong năm Dần này, các vị quý tộc tử đều đồng ý âm thịnh dương suy. Các bà các cô được sao Bạch Hồ chiếu mệnh nên luôn luôn may mắn, trẻ ra, đẹp thêm, nõn nà và trắng bóc như bạch... bản! cũng như tăng thêm pháp lực vốn đã mạnh như trâu từ năm ngoái. Hơn nữa, cũng như móng vuốt cọp có thể thò ra thụt vô dễ dàng, những bàn tay mỹ miều có móng đỏ của các bà các cô cũng sẽ được nguy trang kín đáo và khéo léo để bóp nát trái tim và móc hầu bao của đảng trượng phu. Ngoài ra, như trong sách vở khoa học do những vị ăn không ngồi rồi đã khổ công rình rập, nhòm ngó, sưu tầm, cọp cái lúc nào cũng cao giá. Chỉ cần nhắc chân “tè” một phát là các anh hùng hào kiệt cọp tứ phương thi nhau đánh hơi, hùng hục nhào tới cho mau cho lẹ để kiếm ăn, nhiều khi còn phải oánh nhau hộc máu mồm để giành người đẹp, trong lúc nàng thân nhiên ngồi dĩa móng tay hay liếm môi làm dáng chờ kẻ chiến thắng. Các bà các cô còn ngon hơn, năm này chẳng cần dợ chân dợ tay cũng có thiếu gì mấy anh chàng đại gái quỳ mọp xin sửa túi nâng... ví vô điều kiện. Đọc tới đây, thấy phái nữ được hên quá, lên chân quá, rất có thể vài đảng mày râu nóng tánh sẽ xì nọc rằng cọp phải là đàn ông mới đúng vì chỉ nam phái mới có râu. Thừa quý vị đồng tính thân mến, xin đừng có nóng, người nào mà chẳng có râu? Chỉ khác là mọc lộn chỗ thôi!

Nhưng các bà các cô phái nữ, dù hên thật đấy, nhưng chớ vội thừa thắng xông lên mà vẫn phải thận trọng như vào hang cọp. Nếu chẳng may có bò bịch hay đức ông chồng “long thể bất an”, không được mạnh khỏe lắm để thi hành bổn phận công dân, thì cũng từ từ chớ vội nàng ơi, khoan chạy vội ra tiệm cao đơn hoàn tán mua cao hổ cốt hay rượu xương cọp về đổ cho đức anh chàng để hy vọng tương công sẽ mạnh như cọp. Xương trâu, xương bò, xương gà, xương chó... xương nào khi nấu lên mà chả thành cao, uống vào chưa chắc đã có hiệu quả mà có khi còn bị á khẩu là khác. Chỉ cần quý vị quần hồng chịu khó nâng niu chiều chuộng, o bế... đức ông chồng một chút, nhất là thêm máu văn nghệ, “mu đích” đàn sáo cho du dương chút đỉnh, chắc chắn chàng sẽ hứng chí chiều lại một

nghi. Bằng ngược lại nếu anh chàng bị bạc đãi thì dù quý bà quý cô có cho nhậu cao “voi cốt”, cũng chỉ phí công và phí tiền.

Đối với các quý nương tuổi con cọp. Quý cốc bí kíp đã có câu “Dần, Thân, Tỵ, Hợi tứ hành xung”, vì vậy đừng thêm mấy anh đực rựa liên khi, hà tiện đến mức “vắt cổ chảy ra nước” hay lười như heo. Xung khắc mà! Bọn liên khi chỉ có tài tán dóc, trăm voi không được bát nước xáo. Gặp lũ hà tiện thì nước mẩu gì, có khi phải bán cả thóc giống mà ăn. Còn đám cầm tinh con heo hàm đều làm biếng như hủi, nhiều khi mất công vác vú sữa, hay bánh chưng bánh dày kê tận miệng chưa chắc chúng đã chịu nạp! Vì vậy, đêm đông lạnh lẽo, dù có “chồng chừa” phòng không chiếc bóng cũng đừng ham đụng bọn đó, thà “chồng mông mà gào” còn khỏe thân hơn.

Sau phần mao tôn cương cho phải phép với giới quần hồng, lời khuyên sau cùng thành thực nhất, thân ái nhất và cũng đau lòng nhất dĩ nhiên phải dành cho các bạn nam giới. Đồng hội đồng thuyền mà, những điều hay, điều tốt phải dành cho “bò nhà”. Các bạn đã thấy cọp là tướng tinh của nữ giới, vì vậy hãy cẩn thận nhất là khi tính... vuốt râu hùm hay cưỡi lưng cọp. Cả hai thể này đều rất “phê” nhưng cũng nguy hiểm, nếu không cao tay ẩn, sẽ bị cọp nhai mất... giống, bỏ mạng sa tràng ngay. Về mục vuốt râu hay cưỡi cọp, không làm thì thôi, đã có gan thì phải làm đến nơi đến chốn, tận dụng khả năng thiên phú để cọp hài lòng không tát cho mấy tát. Nên nhớ, mỗi cọp cái là một vũ trụ huyền bí riêng với hàng ngàn hóc hăng hiểm hóc khó ai rành hết được, nên phải ra tay khác nhau cho đúng chỗ, đúng lúc và đúng lúc. Cọp tuy hung hăng dữ tợn... nhưng khi gặp những chiêu đường mật liên tu bất tận rót vào lỗ... tai thì đến cọp chúa thành tinh cũng phải khoái tử nằm tênh hênh êm rơ chịu trận.

Nhìn chung về số mạng, cọp là chúa sơn lâm, không dễ bị ăn hiếp! Tuổi cọp sanh ra đã là lãnh đạo, quyền rũ và kiêu hãnh. Tuổi này có tướng mạo oai phong khiến người khác phải tuân phục, đúng như ý muốn. Phái đẹp tuổi cọp đáng đáp quý phái và được nhiều người săn đón. Tuổi cọp khiến cho người khác phải phải mê mệt tức khắc, nhưng cần đậm tánh khi giao du và giải quyết công chuyện. Tuổi cọp “tam hợp” với tuổi Ngọ (con Ngựa) và tuổi Tuất (con Chó), nhưng khắc/ky “tứ xung” với tuổi Tỵ (con Rắn), tuổi Thân (con Khỉ) và tuổi Hợi (con Heo).

Về số mạng trong năm, tuổi Dần công việc có chút đổi thay. Tình cảm gia đạo có tin vui, có sự gặp gỡ, đoàn tụ người thân hoặc có đình đám, tiệc vui về hôn nhân, sinh nở. Thuận lợi cho việc đi xa, xuất ngoại, làm ăn. Quan hệ bè bạn, cộng sự đều gặp điều tốt lành, có thêm người trong nhà, công sở, có bạn mới.

Kính thưa quý độc giả, thành thực cảm ơn quý vị đã bớt nhiều thì giờ quý báu để kiên nhẫn và can đảm đọc bài phiếm luận cho tới giờ phút này. Với tôn chỉ đứng đắn cao đẹp trước mua vui sau làm nghĩa, hy vọng quý vị đã có những giờ phút không đến nỗi quá nhàm chán trong dịp đầu xuân. Nếu có những lời lẽ hoặc điều gì không hay không phải, mong được miễn thứ. Một lần nữa, thân chúc quý vị cùng bửu quýên năm mới an khang thịnh

vượng, ăn nên làm ra, thắng “bầu cua cá cọp” lớn nếu đi Las Vegas, và sức khỏe dồi dào để yêu đời, yêu mình và yêu người.

Cung Chúc Tân Xuân

Trần Đỗ Cẩm,
Austin Texas 2022

---

*Nguồn: Internet eMail by **Nguyen Thanh Hung** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Năm, January 20, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*